

μόναχος ὁ Ζαγοραῖος (1790)¹, Μεθόδιος ὁ ἐξ Ἀγυῖας (1766)², Ἄνθιμος ὁ Γαζῆς (1810) λεξικογράφος, ἐκδότης τοῦ ἀξιολογωτάτου Περιοδικοῦ ἐν Βιέννῃ «ὁ Λόγιος Ἑρμῆς»³, Φίλιππος Ἰωάννου, καθηγητῆς τῆς Φιλοσοφίας· νῦν ἐν τῷ Ἀθῆνῃσι Πανεπιστημίῳ, ἑλληνιστῆς δοκιμώτατος, καὶ ἕτεροι μαρτυροῦσι τὴν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ θερμὴν τῶν γραμμάτων καλλιέργειαν. Οὐχ ἦττον δὲ καὶ ἐκ τῆς λοιπῆς Θεσσαλίας ἄνδρες ἐλλόγιμοι κοσμοῦσι τὴν ἱστορίαν τῶν γραμμάτων· Γεώργιος ὁ Αἰνιῖν ἐκ Φθιώτιδος, διδάσκαλος τῶν τέκνων τοῦ Μουρούζη ἐν Κωνσταντινουπόλει (1816)⁴, Γεώργιος Ζαχαριάδης ἐν Ζέμονι τῆς Αὐστρίας διδάσκαλος (1808)⁵, Στέφανος ὁ Κομμητᾶς ἐκ Φθίης, διδάσκαλος τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ Αὔθεντικῆς Σχολῆς (1800), ἐκδοὺς τὴν χρησιμωτάτην Ἐγκυκλοπαιδείαν καὶ ἕτερα γραμματικά⁶, Χριστοφόρος Περῆραιθός, Ὀλύμπιος, ἰατρός (1824)⁷, ὁ φιλόπωνος Ἀρχιμανδρίτης Διονύσιος Πύρρος (1817) ἰατροφιλόσοφος⁸, Ῥήγας ὁ Φεῤῥαῖος, ἰατρός (ἀποθ. 1798), περιώνυμος εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νέας Ἑλλάδος, γράψας ἱκανὰ καὶ ἄξια λόγου⁹, Νικόδημος τις Μαζαράκης Φεῤῥαῖος (;) γραμματικὴν γράψας μείναςαν ἀνέκδοτον¹⁰.

Ἐν Ἀγραφοῖς καὶ τὰς περὶ αὐτὰ χώρας, τὴν τε Παραχελωτίδα καὶ Αἰτωλίαν καὶ Ἀκρνανίαν, τὰ γράμματα καὶ ἡ ἀρχαία παιδεία εὗρον ἱκανοὺς λάτρεις καὶ θεράποντας. Ἐν τῇ παρὰ τοῖς μεγάλοις Βραβιανοῖς Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, ἐπιλεγομένη τῆς Γούβης συνέστησαν Μουσεῖον μετὰ βιβλιοθήκης ἀξιολόγου (διαρπασθείσης τελευταῖον) οἱ λόγιοι καὶ φιλογενεῖς μοναχοὶ Εὐγένιος ὁ

(1) Βρετοῦ Α', 415. 496.

(2) Βρετοῦ Α', 86.

(3) Βρετοῦ Β', 254.

(4) Βρετοῦ Β', 239.

(5) Βρετοῦ Β', 267.

(6) Βρετοῦ Β', 279.

(7) Βρετοῦ Β', 349.

(8) Βρετοῦ Β', 324.

(9) Βρετοῦ Β', 327.

(10) Ἐν χειρ. ὑπ' ἀρ. 498 τῆς τοῦ Ἀγιοταφ. Μστοχ. Βιβλιοθήκης.

